

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.67. Constitutio pro Græcis Cypriis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Petri die Concilium celebrare: ad quod se paraturus Archiepiscopus in sua quemque provincia Concilium habere iussit.

§. LXVII.

Constitutio pro Græcis Cypriis.

Interim Papa magnam fecit constitutionem ad dirimendas controversias, quæ Latinos inter ac Græcos Cyprios post illas, quas Papa Innocentius IV. composuerat, erant exortæ. Germanus Cypri Archiepiscopus Græcus cum tribus aliis Episcopis Græcis, ac Nicosiensis in eadem insula Archiepiscopi Latini Procuratores Romam delati coram Papa Alexandro suas postulationes ita proposuerunt. Germanus ita loquebatur: Vacante Cypri metropoli Episcopi Græci a Papa Innocentio antecessore tuo impetrarunt copiam eligendi Archiepiscopum non obstante decreto seu concilii generalis, seu Legati Petri Episcopi Albanensis. Cum me cooptassent, Cardinalis Episcopus Tusculanus tunc Legati munere in Cypro fungens, electione iussu Papæ confirmata, me per Suffraganeos meos consecrandum curavit. Tum obedientiam Ecclesiæ Romanæ præstandam ego quidem illi sponendi, mei vero Suffraganei mihi secundum Canones promiserunt.

In pacata dignitatis meæ possessione eram, cum Archiepiscopus Nicosiensis me

Sæcul. XIII.
A.C. 1260.

Rub. Hist.
Raven. l. 6.
p. 435.

Append. to.
XI. Conc. p.
2352. Rayn.
n. 37.

Sup. lib. 83.
§. 47.

Sæul. XIII.
Ac. C. 1260.

me ipsum coram se comparere iussit, ut responderem de certis punctis, de quibus in me volebat inquirere, quamvis nullam jurisdictionem habeat vel in me, qui solius Papæ iussa revereor, vel in Cyprios Græcos mihi subditos. Parere ut non debebam, ita nolui: sed ad te appellavi, tuo me commisi præsidio, tuos subiturus oculos iter feci. Tum Archiepiscopus Nicosiensis vicarios meos violenter abigere, Græcos, ut ab obedientia mihi debita averteret, divexare, sententias, quas in aliquos eorum iuste pronuntiaveram, rescindere, anathemata contra me promulgare, multos mihi sumptus & damna creare coepit. Quapropter postulo, ut, quidquid hic Archiepiscopus adversum me fecit, tanquam temerariam juris alieni violationem abroges, impediasque, ne deinceps talia contra Græcos audeat. Hæc Archiepiscopus Græcus.

Papa rem commisit Cardinali Odoni Castro-Rodolphino Episcopo Tusculano, qui Pontificius in Cypro Legatus fuerat, coram quo Archiepiscopi Nicosiensis Procuratores non unam exceptionem proferbant, eum hanc ob causam nunquam accitum, se vero alia ob negotia missos esse causati. Nihilominus Cardinalis eos ad plenam defensionem adstrinxit per expressum Papæ mandatum, Archiepiscopo

po Græco subtrahentis materiam de justitia denegata querendi. Illi proin afferebant, electionem Germani fuisse nullam; quia Episcopi Græci Archiepiscopum eligendi jus non habuerint, & cum eligerent, proscripti fuissent: idcirco Nicosiensis Archiepiscopi tunc absentis vicarios electioni refragatos esse. Præterea Papa Cælestinus III., addebant, qui ob Græcorum perfidiam Cyprum armis quærendam Latinis obtulit, quatuor ibi sedes pontificias pro Latinis erexit, & hos in decimas cæteraque jura Græcorum Episcoporum succedere jussit. Sedem Nicosiensem unam ex illis quatuor primatus authoritate donavit, ac totius insulæ metropolim esse voluit. Dein Episcopus Albanensis tanquam Legatus statuit, ut Cyprus quatuor solum Episcopos Græcos numeraret, qui sedes in diocæsisibus Latinorum haberent, & Nicosiensi Archiepiscopo essent obnoxii. Unde conficitur, non posse alium dari Archiepiscopum hac in insula, quæ unica provincia est. Græcis eam eripuit Richardus I. Angliæ Rex an. 1191. & ad hoc tempus Cælestini Papæ constitutio referri debet.

Post hunc litis contestationem plurima utrimque objecta, plurima responsa fuere: puncta probanda litteris consignabantur: moxque initio prævidere licuit, actionem longam fore. Quapropter Archie-

Sæcul. XIII.

A C. 1260.

~~NOTA~~

Sup. lib. 74.

§. 30.

Sæcul. XIII.
A.C. 1260.

chiepiscopus Germanus orabat Papam, ut Ecclesiae Græcæ inopiam respiciens ipsi ac fociis præscriptionem daret, ex qua cum Latinis sub ditione Romanæ Ecclesiae vivere in pace possent. Adhæc Papa considerabat, præcipuam dissidii causam esse incertos limites jurisdictionis præter discrepantiam morum & rituum inter nationes diversas. Igitur arbitrato potius quam ex severitate juris ac secundum regularis actionis formulas dirimendam controversiam ratus, sententiam tulit, cujus hæc est summa.

In insula Cypro deinceps quatuor duntaxat Græcorum Episcoporum sedes erunt; prima Solis in dioecesi Nicosiensi, altera Arfinoë in Paphiensi, tertia Carpasi in Famagustana, quarta Lescaræ in Limissana. Quoties harum sedium Græcarum una vacabit, Clerus eliget Episcopum, cujus electionem Episcopus dioeceseos Latinus, si eam censebit Canonicam, ratam habebit, electumque per Episcopos viciniae Græcos consecrandum curabit: qui dein obedientiæ iuramentum Episcopo Latino dicet. Verum damnatio, amotio, translatio, & abdicatio Græcorum Episcoporum Papæ reservabitur secundum prærogativas Sedis Apostolicæ. Episcopus Latinus ex auctoritate sua Episcopum Græcis haud constituet, nisi hoc jure per eorum negli-

gen-

gentiam ad se devoluto ex sanctione concilii generalis; ac ne tum quidem alium, quam Græcum illis præficiet. Episcopus Latinus nullam habebit jurisdictionem in diocesanos Episcopi Græci, nisi quando Metropolitanus eam in diocesanos Suffraganei sui exercebit. Sed causæ Latinum inter ac Græcum ad Episcopum Latinum deferentur. Episcopus Græcus ad Episcopum Latinum, & hic ad Archiepiscopum Nicesiensem vocabitur. Episcopus Græcus quotannis semel Episcopi Latini Synodo diocesanae intererit, ejusque decreta observabit. Inspectionem Episcopi patietur, eique tunc solvet pecuniam debitam pro ratione pretii eam ob causam secundum Græcorum inopiam designati. Decimæ pertinebunt ad Latinos, ac ex more colligentur, ita tamen, ut nemo se ab iis immunem asserat, cum sint de jure divino. Sic sonat constitutio.

Quamvis Græci Cyprii Metropolitanum suæ nationis in posterum habere non debeant, volumus tamen, ut Germanus Archiepiscopali dignitate per vitam fruatur suam. Idcirco ejus personam de Archiepiscopi Nicosiensis potestate eximimus; & ut certam habeat sedem, illi Solensem assignamus, unde Nibonem Episcopum ad Arsinoensem modo vacuum trans-

Sæcul. XIII.

A. C. 1260.

Sæcul. XIII.
A.C. 1260.

Rayn. 1261
n. 7.

transferimus. Germanus etiam Episcopus Cypri Græcos, postquam eorum electionem Episcopi Latini confirmaverint, consecrare, & tanquam Metropolitanæ disciplinæ causa recognoscere, dum vivet, poterit; pro Solensi tamen sede sua Latino Archiepiscopo Nicosiensi obedientiam jurabit. Hoc præscriptum ad Syros regno Cyprio adjunctos, quia eosdem cum Græcis ritus ac mores habent, extendimus. Datum Anagninæ 3. Jul. 1260. Sua nomina subscripsere octo Cardinales, qui tunc circa Papam erant; duo Episcopi, Odo Castro-Rodolphinus, Gallus, Episcopus Tusculanus, & Stephanus Hungarus, Archiepiscopus Strigoniensis, postea Episcopus Prænestinus; duo Cardinales Presbyteri, Joannes tit. S. Laurentii in *Lucina* natione Anglus, Ordinis Cisterciensis monachus, & Hugo a Sancto Charo natus Barcinoneti in Delphinatu, Ord. Præd. a suis in Codicem sacrum commentariis clarus, Cardinalis tit. S. Sabinæ. Cæteri quatuor erant Diaconi; Richardus Annibaldus nobilis Romanus Tit. S. Angeli; Octavianus Ubaldinus Florentinus Tit. S. Mariæ in *via lata*; Joannes Cajetanus de Urfinis Tit. S. Nicolai, & Ottobonus Fiescus Tit. S. Adriani.

DISSER-